EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 23.3.2017
COM(2017) 134 final

SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU, RADĚ, EVROPSKÉMU HOSPODÁŘSKÉMU A SOCIÁLNÍMU VÝBORU A VÝBORU REGIONŮ

Evropský rámec interoperability – Strategie provádění

{SWD(2017) 112 final}
{SWD(2017) 113 final}

1 ÚVOD

Jednou z deseti priorit Komise předložených předsedou Junckerem[1] je odstranění překážek jednotného digitálního trhu v Evropě. Klíčovou úlohu v případě jednotného digitálního trhu hraje veřejný sektor, který představuje více než čtvrtinu celkové zaměstnanosti a podílí se zhruba jednou pětinou na HDP Evropské unie prostřednictvím veřejných zakázek jako regulační orgán, poskytovatel služeb a zaměstnavatel.

Členské státy digitalizují své orgány veřejné správy s cílem ušetřit čas, snížit náklady, zvýšit transparentnost a zlepšit jak kvalitu údajů, tak poskytování veřejných služeb. Digitální veřejné služby se však dosud v Evropské unii nestaly skutečností, jak vyplývá z indexu „Digital Economy and Society Index for eGovernment“ (Index digitální ekonomiky a společnosti v oblasti elektronické veřejné správy) za rok 2016[2]. Pokud jde o přeshraniční služby v Unii, je situace ještě složitější, protože stále existují překážky bránící přístupu k přeshraničním službám[3].

Existuje dosud značný potenciál pro další zlepšování veřejných služeb prostřednictvím komplexní (end-to-end) integrace a automatizace, lepšího využívání spolehlivých zdrojů informací a otevřeného zveřejňování veřejných údajů při současném zajištění toho, aby byly záznamy občanů a podniků zpracovávány v souladu s pravidly na ochranu údajů za účelem zvýšení důvěry. Vnitrostátní veřejné služby by měly být provázané a dosahovat i za hranice jednotlivých států s cílem propojit se s podobnými službami na úrovni EU, a přispívat tak k jednotnému digitálnímu trhu. Za tímto účelem by se měl na všech úrovních uplatňovat koordinovaný přístup k přípravě právních předpisů, organizování obchodních procesů, řízení informací a vytváření IT systémů za účelem provádění veřejných služeb. V opačném případě se ještě více zintenzivní stávající digitální roztříštěnost, což by ohrozilo nabídku propojených veřejných služeb v celé EU.

Interoperabilita je klíčovým faktorem umožňujícím digitální transformaci. Umožňuje správním subjektům, aby si elektronicky vyměňovaly mezi sebou a s občany a podniky smysluplné informace způsoby, které budou pro všechny strany srozumitelné. Zahrnuje všechny vrstvy, které mají vliv na poskytování digitálních veřejných služeb v EU, včetně:

- právních otázek, např. zajištěním toho, aby právní předpisy neukládaly neodůvodněné překážky pro opakované používání údajů v různých oblastech politiky,
- organizačních aspektů, např. vyžadováním formálních dohod o podmínkách použitelných pro interakce mezi organizacemi,

[1] Nový začátek pro Evropu: Moje agenda pro zaměstnanost, růst, spravedlnost a demokratickou změnu, Politické směry pro příští Evropskou komisi, úvodní projev na plenárním zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku 15. července 2014.

[2] Výsledek v oblasti elektronické veřejné správy (eGovernment) dosahuje 55,4 % a odhaluje významný rozdíl mezi členským státem s nejvyšším a nejnižším počtem bodů.

[3] Jak je uvedeno ve zprávě o srovnávacím přehledu výsledků v oblasti vnitřního trhu (Single Market Scoreboard) za rok 2014 s ohledem na jediná kontaktní místa.

- obav týkajících se údajů/sémantiky, např. zajištěním používání společných popisů vyměňovaných údajů,
- technických problémů, např. vytvořením nezbytného prostředí informačních systémů, které by umožňovalo nepřetržitý tok bitů a bajtů.

Komise identifikovala potřebu interoperability mezi orgány veřejné správy již v roce 1999[4] a od té doby podporuje programy umožňující vývoj, prosazování a využívání řešení interoperability v EU. V roce 2010 přijala sdělení[5] nazvané „Cesta k interoperabilitě evropských veřejných služeb“, v jehož příloze byla obsažena Evropská strategie interoperability (EIS)[6] a Evropský rámec interoperability[7] (EIF). Od té doby slouží Evropský rámec interoperability jako referenční měřítko pro celou Unii i mimo ni a stal se základem pro většinu vnitrostátních rámců (NIF) a strategií interoperability. V návaznosti na tento úspěch nyní nastal čas aktualizovat a rozšířit stávající Evropský rámec interoperability a zohlednit nové nebo revidované požadavky na interoperabilitu, které vycházejí z politik a programů Unie, jakož i od orgánů veřejné správy, a současně vzít v úvahu technologický vývoj a trendy.

V této souvislosti je třeba připomenout, že ve sdělení o strategii pro jednotný digitální trh v Evropě[8] ze dne 6. května 2015 se uznává, že interoperabilita je předpokladem pro „*efektivnější propojení přes hranice, mezi společenstvími a mezi veřejnými službami a orgány*“, a vyzývá se k přezkoumání a rozšíření stávajícího Evropského rámce interoperability.

2 INTEROPERABILITA – SOUČASNÝ STAV A CESTA VPŘED

Program řešení interoperability pro evropské orgány veřejné správy (ISA)(2010–2015)[9] a na něj navazující program ISA² (2016–2020)[10] jsou hlavními nástroji, jejichž prostřednictvím je prováděna současná evropská strategie pro interoperabilitu a Evropský rámec interoperability. Tento program zahrnoval celou řadu opatření, jejichž cílem bylo zlepšit digitální spolupráci mezi orgány veřejné správy v Evropě.

Observatoř vnitrostátních rámců interoperability (NIFO) zřízená Komisí v souvislosti s prováděním programu ISA za účelem měření pokroku a sledování aktuálního stavu

[4] V roce 1999 zahájila Komise iniciativu věnovanou interoperabilitě: 1719/1999/ES – rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady ze dne 12. července 1999 o hlavních směrech a o projektech společného zájmu v oblasti transevropských sítí pro elektronickou výměnu dat mezi správními orgány (IDA).

[5] KOM(2010) 744 v konečném znění, sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Cesta k interoperabilitě evropských veřejných služeb, Brusel, 16.12.2010.

[6] KOM(2010) 744 v konečném znění, příloha 1.

[7] KOM(2010) 744 v konečném znění, příloha 2.

[8] COM(2015) 192 final, sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Strategie pro jednotný digitální trh v Evropě, Brusel, 6. 5. 2015.

[9] Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 922/2009/ES ze září 2009 o řešeních interoperability pro evropské orgány veřejné správy (ISA).

[10] Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2240 ze dne 25. listopadu 2015, kterým se zavádí program pro řešení interoperability a společné rámce pro evropské orgány veřejné správy, podniky a občany (program ISA²) jako prostředek modernizace veřejného sektoru

interoperability v Unii poukázala na to, že v roce 2014 dosáhlo slaďování vnitrostátních rámců interoperability s Evropským rámcem interoperability průměrné míry 72 %[11]. Úroveň provádění vnitrostátního rámce interoperability do konkrétních vnitrostátních projektů však v roce 2015 činila 45 %, což ukazuje, že se dosud vyskytují obtíže při praktickém provádění stávajících doporučení.

Orgány veřejné správy potřebují konkrétnější pokyny ohledně toho, jak by mohly zlepšit řízení svých činností interoperability, vytvořit vztahy mezi jednotlivými organizacemi, zefektivnit procesy podporující komplexní (end-to-end) digitální služby a zajistit, aby stávající ani nové právní předpisy neohrozily úsilí v oblasti interoperability. Tyto pokyny jsou předkládány v aktualizovaném souboru doporučení týkajících se interoperability, která jsou zahrnuta do Evropského rámce interoperability uvedeného v příloze 2 tohoto sdělení.

Tato doporučení by měla pomoci orgánům veřejné správy:

- zlepšit jejich vnitrostátní řízení činností interoperability,
- využívat společné operační modely při vývoji lepších digitálních veřejných služeb a zahrnout potřeby občanů a podniků z jiných členských států EU,
- spravovat údaje, které vlastní, ve společných sémantických a syntaktických formátech, aby bylo snazší je zveřejňovat na portálech a sdružovat je, sdílet a opakovaně používat.

Aktualizovaná doporučení v oblasti interoperability se vyvíjejí tak, aby zohledňovala politiky EU, jako je například revidovaná směrnice o opakovaném použití informací veřejného sektoru[12], směrnice INSPIRE[13] a nařízení o eIDAS[14].

Jsou zohledněny rovněž nové iniciativy EU, jako je evropská iniciativa v oblasti cloud computingu[15], akční plán EU „eGovernment“ na období 2016–2020[16] i zamýšlené iniciativy,

[11] State of Play of Interoperability in Europe – Report 2014 (Aktuální stav interoperability v Evropě – zpráva za rok 2014).
[12] Směrnice 2003/98/ES ve znění směrnice 2013/37/EU.
[13] Směrnice 2007/2/ES z března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE).
[14] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES.
[15] COM(2016) 0178 final, sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Evropská iniciativa v oblasti cloud computingu – vybudování konkurenceschopné evropské ekonomiky založené na datech a znalostech
[16] COM(2016) 0179 final, sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Akční plán EU pro „eGovernment“ na období 2016–2020 – Urychlování digitální transformace veřejné správy.

jako je například jednotná digitální brána[17], tak aby aktualizovaná doporučení v oblasti interoperability přispívala k jejich provádění.

Potřeba revize Evropského rámce interoperability byla potvrzena během konzultačních aktivit[18] se všemi zúčastněnými stranami, zejména s orgány veřejné správy členských států, občany, podniky a dalšími zúčastněnými stranami, jako jsou instituce a orgány Unie.

3 POTŘEBA NOVÉHO EVROPSKÉHO RÁMCE INTEROPERABILITY

Za účelem řešení výzev identifikovaných v oblasti interoperability předkládá Komise v tomto sdělení nový Evropský rámec interoperability a strategii jeho provádění.

Nový Evropský rámec interoperability klade větší důraz na způsoby uplatňování zásad a modelů interoperability v praxi a bere v úvahu vznikající potřeby vztahující se k politikám a technologiím. Počet doporučení se zvýšil z 25 na 47. Doporučení byla zkonkretizována s cílem usnadnit jejich provádění. Je kladen větší důraz na otevřenost a správu informací, přenositelnost dat, řízení interoperability a integrované poskytování služeb[19].

Provádění Evropského rámce interoperability se řídí následující vizí: „Orgány veřejné správy by měly poskytovat klíčové interoperabilní digitální veřejné služby zaměřené na uživatele podnikům a občanům na vnitrostátní úrovni i na úrovni Unie, čímž se podpoří volný pohyb zboží, osob, služeb a dat v celé Unii.“ Tato vize se setkala se širokou podporou[20] zástupců konzultovaných členských států ve výborech ISA a ISA², orgánů veřejné správy a dalších zúčastněných stran.

Sdělení je doprovázeno akčním plánem interoperability (který je uveden v příloze 1), rozděleným do pěti hlavních strategických oblastí. Tento plán je založen na prioritách interoperability, které by měly podpořit provádění Evropského rámce interoperability v letech 2016–2020.

Akční plán interoperability by měl sloužit jako vodítko při provádění Evropského rámce interoperability. Navíc se předpokládá, že členské státy doplní opatření na úrovni EU (identifikovaná v akčním plánu interoperability) vnitrostátními opatřeními, čímž zajistí soudržnost nezbytnou pro úspěšné uplatňování interoperability ve veřejném sektoru v Unii. Akční plán interoperability se zabývá otázkami souvisejícími s identifikací spolehlivých

[17] Digitální iniciativa pro jednotný trh v rámci souboru opatření týkajících se elektronické veřejné správy (eGovernment).

[18] V SWD(2017) 113 vztahujícím se k souhrnné zprávě o konzultační činnosti se uvádí, že členské státy a instituce EU zmínily potřebu nového Evropského rámce interoperability s cílem i) zohlednit nové technologické trendy (73 %); ii) poskytnout praktické a cílenější pokyny pro provádění požadavků týkajících se interoperability (73 %); a iii) sladit se s vývojem strategií EU, zejména se strategií jednotného digitálního trhu (65 %).

[19] SWD(2017) 112 o revizi Evropského rámce interoperability – analýze, uvádí podrobnosti o zvýšení počtu doporučení a o přidané hodnotě aktualizací.

[20] V SWD(2017) 113 vztahujícím se k souhrnné zprávě o konzultační činnosti se uvádí, že s touto vizí souhlasí 87 % respondentů.

mechanismů, jimž se bude řídit interoperabilita na vnitrostátní úrovni i v přeshraničním měřítku, se spoluprací mezi organizacemi, se zapojením zúčastněných stran a se zvyšováním informovanosti o přínosech interoperability. Zabývá se rovněž vývojem, zlepšováním a prosazováním klíčových faktorů umožňujících interoperabilitu a podpůrných nástrojů, přičemž přihlíží k potřebám a prioritám koncových uživatelů.

4 HLAVNÍ OBLASTI

4.1 Zajistit řízení, koordinaci a sdílení iniciativ v oblasti interoperability

K uskutečnění interoperability orgánů veřejné správy jsou nezbytné orgány pro řízení a koordinaci a procesy plánování, provádění a používání řešení interoperability, a to jak na vnitrostátní úrovni, tak v rámci celé Unie.

V této souvislosti má Komise a členské státy dvojí klíčovou úlohu:

i. řídit, koordinovat a sdílet všechny iniciativy v oblasti interoperability[21] na vnitrostátní úrovni i na úrovni Unie s cílem zajistit, aby orgány veřejné správy dodržovaly zásady a doporučení Evropského rámce interoperability[22],

ii. posilovat lepší spolupráci na všech úrovních veřejné správy v Unii a odstranit veškerá zbývající organizační a digitální sila.

Komise a členské státy by měly provést Evropský rámec interoperability. Komise bude sledovat provádění Evropského rámce interoperability prostřednictvím programu ISA²[23].

Program ISA² bude hrát klíčovou úlohu při vyvíjení, nasazování, uvádění do rutinního provozu, provozování a opakovaném používání, zdokonalování a prosazování řešení interoperability usnadňujících spolupráci mezi orgány veřejné správy. Komise podporovaná programem ISA² zaručí náležitou správu interoperability, bude klasifikovat a podporovat řešení interoperability a koordinovat různé iniciativy EU v oblasti interoperability[24].

4.2 Rozvíjet organizační řešení interoperability

Podniky a občané by měli mít možnost těžit z interoperabilních veřejných služeb založených na lepší integraci obchodních procesů a na výměně informací mezi orgány veřejné správy v Evropské unii.

[21] Iniciativy v oblasti interoperability je třeba chápat jako opatření a řešení (tj rámce, služby a nástroje), které přispívají ke zlepšení interakcí mezi evropskými orgány veřejné správy na všech úrovních včetně sdílení informací a znalostí mezi organizacemi.
Tyto iniciativy by měly pokrývat všechny úrovně interoperability: právní, organizační, sémantickou i technickou.

[22] Zásada proporcionality omezuje činnost EU na to, co je nezbytné pro dosažení dohodnutých politických cílů. To znamená, že EU bude volit řešení, která poskytnou členským státům co největší možnou svobodu.

[23] Rozhodnutí (EU) 2015/2240 o ISA², čl. 1 odst. 2.

[24] Rozhodnutí (EU) 2015/2240 o ISA², články 1 a 3.

V této souvislosti znamená organizační interoperabilita integraci nebo sladění obchodních procesů napříč organizacemi a formalizaci vztahů mezi poskytovateli služeb a spotřebiteli evropských veřejných služeb.

4.3 Zapojit zúčastněné strany a zvyšovat povědomí o interoperabilitě

Každá iniciativa v oblasti interoperability by měla být založena na konkrétní obchodní příležitosti, z níž by vyplývalo, že interoperabilita je výhodnou investicí a že potřeby uživatelů budou lépe uspokojeny, pokud budou moci informační systémy mezi sebou vzájemně komunikovat.

V této souvislosti by orgány veřejné správy měly:

i. měřit a sdělovat hlavní výhody, jichž by bylo možné dosáhnout uplatňováním zásad a doporučení Evropského rámce interoperability,

ii. podporovat uplatňování Evropského rámce interoperability a řešení, která navrhuje.

Podniky a občané by měli být jako koncoví uživatelé rovněž zapojeni do navrhování, analýzy, hodnocení a vývoje evropských veřejných služeb. Z tohoto důvodu obsahuje akční plán interoperability zvláštní ustanovení týkající se zapojení uživatelů do shromažďování názorů a potřeb podniků a občanů (včetně osob se zdravotním postižením) participativním způsobem založeným na spolupráci. Komise a členské státy by měly v co největší míře řídit navrhování a vývoj veřejných služeb na základě potřeb uživatelů.

4.4 Vytvářet, udržovat a podporovat klíčové faktory umožňující interoperabilitu

V současné době spravují orgány veřejné správy velké objemy údajů v různých formátech pomocí různých metod správy údajů, přičemž skladují mnoho kopií v celé řadě různých úložišť a často je zveřejňují na portálech v rámci celé Evropy, aniž by prováděly jejich harmonizaci z hlediska obsahu a prezentace. To vysvětluje, proč k opakovanému využívání existujících informací o občanech a společnostech dochází jen v 48 % případů[25]. Proto je poskytování veřejných služeb občanům a podnikům často těžkopádné a časově náročné. Může to také vyvolat pochybnosti o důvěře ve vztahu k ochraně osobních údajů.

Pro zlepšení kvality evropských veřejných služeb poskytovaných koncovým uživatelům digitálně by Komise a členské státy měly definovat, rozvíjet, zlepšovat, zprovozňovat, udržovat a podporovat soubor klíčových faktorů umožňujících interoperabilitu[26] a současně zajišťovat bezpečnost vyměňovaných údajů.

4.5 Vytvořit, udržovat a prosazovat nástroje, které podporují interoperabilitu

Při navrhování, provádění a používání řešení interoperability potřebují členské státy podporu praktických nástrojů, tj. nástrojů, rámců, pokynů a specifikací, které jsou nezbytné pro dosažení interoperability na vnitrostátní i přeshraniční úrovni. Komise a členské státy by měly

[25] Jak již bylo zmíněno v oddíle 4.3.2 Elektronická veřejná správa dokumentu s názvem Strategie pro jednotný digitální trh (COM(2015) 192 final).

[26] Jak je uvedeno v čl. 2 odst. 14 právního rozhodnutí o ISA[2], „klíčovými faktory umožňujícími interoperabilitu“ se rozumí řešení interoperability (např. služby a nástroje, normy a specifikace), která jsou nezbytná pro účinné a efektivní poskytování veřejných služeb prostřednictvím orgánů veřejné správy.

podporovat opětovné používání stávajících nástrojů a dále vyvíjet nástroje nové, zejména:

- Evropskou referenční architekturu interoperability a Evropskou kartografii interoperability[27];
- způsoby posuzování dopadů právních předpisů Unie z hlediska IKT[28] a zjišťování mezer v právních předpisech, které brání interoperabilitě[29];
- „rámec pro sdílení a opětovné používání IT řešení“ vyvinutý v rámci programu ISA² s cílem podporovat a zlepšovat sdílení, vývoj založený na spolupráci a opětovné používání IT řešení (včetně řešení typu open source) orgány veřejné správy.

5 FINANČNÍ NÁSTROJE

Komise bude podporovat, prosazovat a sledovat provádění akčního plánu interoperability a Evropského rámce interoperability obecně, a to především prostřednictvím programu ISA².

Plánované akce mohou být také zcela nebo částečně financovány jinými nástroji, například:

- Horizont 2020[30] může podporovat akce související s inovacemi ve veřejném sektoru[31];
- „Nástroj pro propojení Evropy“[32] může podporovat zavádění a používání klíčových přeshraničních vyspělých digitálních služeb, jako je například elektronická identifikace, zadávání veřejných zakázek a interoperabilní zdravotnické služby;
- evropské strukturální a investiční fondy[33] mohou podporovat opatření související s digitálním růstem prostřednictvím rozvoje produktů a služeb informačních a komunikačních technologií[34] a produktů a služeb, které se týkají posílení institucionální kapacity a efektivity orgánů veřejné správy[35];
- program podpory strukturální reformy[36] může podporovat orgány veřejné správy při provádění vnitrostátního rozměru Evropského rámce interoperability.

Jiné finanční nástroje mohou podporovat provádění akčního plánu interoperability či Evropského rámce interoperability prostřednictvím cílených opatření v konkrétních oblastech politiky.

---

[27] Rozhodnutí (EU) 2015/2240 o ISA², čl. 3 písm. f).
[28] Rozhodnutí (EU) 2015/2240 o ISA², čl. 3 písm. c).
[29] Rozhodnutí (EU) 2015/2240 o ISA², čl. 3 písm. d).
[30] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020) a zrušuje rozhodnutí č. 1982/2006/ES (Úř. věst. L 347/104), Brusel, 20.12.2013.
[31] Společenská výzva 6 programu Horizont 2020 – „Evropa v měnícím se světě – inovativní a přemýšlivé společnosti podporující začlenění“.
[32] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 283/2014 ze dne 11. března 2014 o hlavních směrech transevropských sítí v oblasti telekomunikační infrastruktury a o zrušení rozhodnutí č. 1336/97/ES.
[33] http://ec.europa.eu/regional_policy/cs/information/legislation/guidance/.
[34] Tematický cíl ESI fondů č. 2.
[35] Tematický cíl ESI fondů č. 11.
[36] http://ec.europa.eu/about/srss/index_en.htm.

6 SLEDOVÁNÍ A PODÁVÁNÍ ZPRÁV

Provádění Evropského rámce interoperability, zejména akčního plánu interoperability, je možné pouze prostřednictvím sdílené odpovědnosti Komise a členských států. Komise podporovaná programem ISA² by měla toto provádění a sledování řídit a koordinovat.

Komise vytvoří integrovaný rámec pro sledování, vyhodnocování a podávání zpráv o pokroku při provádění Evropského rámce interoperability a akčního plánu interoperability. Tyto činnosti budou prováděny jako součást působnosti observatoře interoperability v rámci programu ISA² s využitím klíčových ukazatelů výkonnosti a měřitelných cílů.

Komise vyhodnotí provádění Evropského rámce interoperability do konce roku 2019. Na základě výsledků hodnocení a v souladu se zásadami lepší právní úpravy může Komise posoudit, zda by se konkrétní doporučení Evropského rámce interoperability měla stát součástí povinného nástroje.

7 ZÁVĚR

Mezi zúčastněnými stranami panuje široká shoda ohledně potřeby aktualizace stávajícího Evropského rámce interoperability. Nebudou-li přijata žádná opatření, členské státy by se mohly ve snaze o rychlé vyřešení stávajících výzev rozhodnout pro individuální a rozdílné přístupy k interoperabilitě. To by mělo za následek vzájemně neslučitelná řešení, která mohou zvýšit digitální roztříštěnost v celé EU a narušit realizaci jednotného digitálního trhu.

Nový Evropský rámec interoperability byl utvářen v úzké spolupráci s členskými státy a po provedení rozsáhlého konzultačního postupu se všemi dalšími příslušnými zúčastněnými stranami. Jeho úspěšné provádění bude vyžadovat aktivní zapojení všech subjektů, zejména orgánů veřejné správy. Plánovaná opatření zajistí, že nový Evropský rámec interoperability bude moci dosáhnout svého konečného cíle, jímž jsou interoperabilní veřejné služby v EU zaměřené na uživatele.